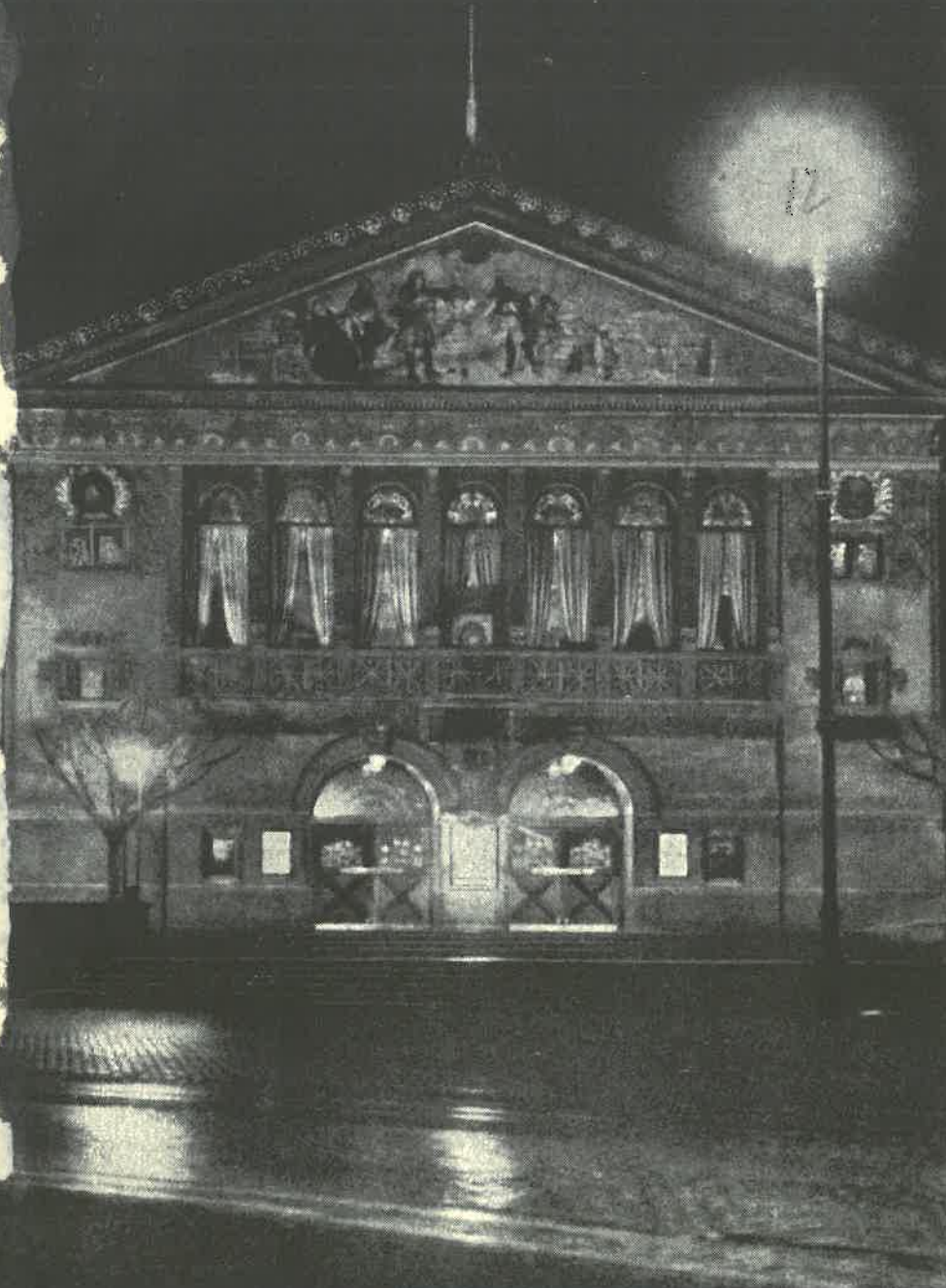






ARNE WEEL

Musernes Yndling — *et helt lille Eventyr*

Hvor og hvornaar **ARNE WEEL's** Vugge har staaet, skal jeg ikke kunne oplyse den gunstige Læser noget videre positivt om, men jeg føler mig overbevist om, at omkring dene Vugge stod en anselig Flok gode Feer — Muser, eller hvad man nu vil kalde disse overnaturlige Væsener, hvem man tillægger Evnen til at uddele de sjældne, fremragende og fortryllende Egenskaber, hvormed Guderne benaader de særligt Udvalgte.

Der maa i alt Fald have staaet mindst fem gode Feer ved Arne Weels Vugge, hvor det uskyldige lille Barn, ikke ulig den lille Konge af Rom, laa og stirrede ud mod Verden med sine mørke Øjne, og alle gav de ham en smuk Vuggegave. Lad mig prøve at fortælle Dem om det.

Den første Fe, der traadte hen til Vuggen, sagde:

— Jeg skænker denne lille Dreng Skønhed. Et ædelt formet Ansigt og en smuk Skikkelse, ikke just imponerende af Størrelse, men harmonisk, et godt Helbred og Kvindernes Yndest.

Dernæst traadte hun tilbage tilfreds med sit Værk og lod den næste komme til.

— Jeg skænker ham Stemmen og Talens Brug, sagde den anden Fe. Et musikalsk Sind med Sans for Sprogets Velklang og en smuk, dybtonende, vel nuanceret Stemme, baade til Sang og Tale, et veltaleligt Sprog og Evnen til at belægge sine Ord smidigt og indtagende.

Den tredje Fe var en alvorligt udseende ung Pige. Hun strøg varsomt det lille Barn over Panden og sagde:

— Og jeg skænker dig Intelligens. En hurtig og klar Hjerne, Evnen til at fortolke, hvad du hører og læser — og Sansen til at omgaaes Mennesker og admini-

strere fornuftigt. Desuden skænker jeg dig en brændende Ærgerrighed og en uudtømmelig Flid, saa du kan læse og lære, udvikle din Aand og dine Kundskaber og ved fornyet Flid gøre dem frugtbringende i dit Arbejde.

Den fjerde Fe var en lille lystig Gavstrik. Hun kildede Barnet under Hagen og sagde smilende:

— Jeg skænker dig en uforanderlig Appetit paa Livet og et godt Humør, sagde hun, og saa sig triumferende om i sine Medsøstres Kreds. For uden disse Egenskaber kan det slet ikke nytte at gaa til Teatret — og det er jo Meningen med de andre Feers Gave. Jeg skænker dig det gode Humør og en god Portion Charme oveni Købet, Evnen til at se det pudsige hos dine Medmennesker og til at skildre dem paa en overbevisende, lattervækkende, men bundelskværdig Maade.

Og endelig traadte dem femte Fe frem — ja, hun var for Resten mere end Fe, for hun var virkelig en Muse og hed Thalia — og sagde:

— Efter at disse fire unge Damer har betænkt dette Barn saa rigeligt med de mest udmærkede Egenskaber, sagde Musen, har jeg egentlig ingen nye at tilføje, men da jeg har Magt til at gøre alle de Gaver til intet eller gøre dem dobbelt saa værdifulde, saa lover jeg dig det sidste, men paa een Betingelse: At du bruger dem alle trofast og ærligt i min Tjeneste. Jeg vier dig til Teatret og spaar dig en straalende Fremgang og et indholdsrigt og broget Liv. Tjener du mig af et oprigtigt Hjerte, vil du aldrig komme til at fortryde det.

— — —
 Og saadan blev det lille smukke Barn, ikke uligt den lille Konge af Rom, da Teatrets Tjener: Skuespiller, Scenesætter, Oversætter, Teaterdirektør — den ARNE WEEL, vi Alle i Dag kender og beundrer. Hans medfødte Charme, hans elskværdige Ydre, behagelige Stemme og hans Myreflid bragte ham i Aarenes Løb rige Resultater, og Thalia har ingen Grund til at fortryde sit Løfte til ham. Vi andre for Resten heller ikke.

Hans Karriere har i Sandhed været indholdsrig og broget. Han har spillet uimodstaaelige Operettehelte paa Scala, spillet Lystspil- og Karakterroller paa Dagmar-teatret og i Riddersalen, foruden paa talrige Gæstespil og Tournéer i Udlandet og i Provinserne. Han har været Teaterdirektør fire—fem Gange, bl. a. satte han i Riddersalen den henrivende, kulturmættede Forestilling »MOZART« (af Sacha Guitry) op, og han har iscenesat en lang Række Film, hvoriblandt den langvarige Landsukces »Livet paa Hegnsgaard. Jo, han har udnyttet Færnes Gaver godt. Thalia kan være tilfreds.

Operettehelten, den blændende unge Charmeur fra Scala-Dagene, er borte nu og har vejet Pladsen for den elegante, let graanende Raisonneur og den diskrete Komiker, som vi i Dag beundrer. Operettehelten vandt sig et stort Publikum blandt Damerne, men den graanende Charmeur fængsler baade det svage og det stærke Køn, og det er, som H. C. Andersen vilde have sagt, det allerfineste.

MOGENS DAM.

BAJADERE

OPERETTE I 3 AKTER AF BRAMMER OG GRÜNWALD

MUSIKEN: EMMERICH KÁLMÁN

OVERSÆTTELSE: JOHS. DAM OG PAUL SARAUF

ISCENESÆTTELSE: ARNE WEEL

PERSONERNE:

Prins Radjami af Nepal	Edi Laidar	Pimprinette	Sigvald Larsen
Odette Darimonde, Operettesangerinde	Asta Nørgård	Kontrolløsen	Inge Hyllested
Napoleon Saint Cloche	Arne Weel	Gustafson, Bartender	Helge Matzen
Philip la Tourette, Chocoladefabrikant	Bent Bentzen	Mary, Børpige	Alice Lotinga
Marietta, hans Kone	Karen Marie Løwert	Odys	Elsie Henriksen
Armand	Wiegand Lykke	Gattana	Sheila Iversen
Féfé	Lillian Møller	Atha	Edel Carstensen
Oberst Parker, Attaché hos Prinsen	Axel Garst	Lydonia	Anne Margrethe Schou
Dewa Singh	Wiegand Lykke	Ranja	Esther Larsen
Prinsens Adjudant	Harald Møller	Sita	Inge Hyllested
Direktøren for Chatélet Teatret	Helge Matzen		

Teatergæster — Prinsens Gæster — Kontrolløser — Børpiger

Handlingen foregår:

1. Akt: Foyeren i Chatélet Teatret i Paris
2. — Prins Radjamis Palæ i Paris samme Aften
3. — En Bar i Paris, ca. 3 Maaneder senere

Dekorationsskitser: **Sigvard Bernadotte**, udført af Elvin Gay

Kostumer: **Ole Teglers**

Danseinstruktion: **Holger Bjørre**

Længste Ophold mellem 2. og 3. Akt

Orkestret under Ledelse af **Holger Prehn**

Spilletid ca. 2½ Time

»Operette« — hvor har Ordet i sig selv en festlig og samtidig for enkelte en lidt foragtet Betydning. Operettens Tekstbog er ikke saa fornem, ikke saa gedigen som det saakaldte rigtige Skuespil — Musikken ikke saa lødig som Operaens — Operetten spiller paa Overfladen for at opnaa øjeblikkelige Publikumseffekter — indrømmet alt sammen paa Forhaand — men hvad gør saa det — er det ikke netop det vidunderlige ved Teatrets Verden, at den spænder saa uanet vidt, at den har Plads for alle Kunstarter, fra Tragedien til Komedien, fra Lystspillet til Operetten — i Teatrets Verden kan man gøre, hvad det skal være, bare man gør det — altsaa kan og bør man ogsaa spille Operette, hvis man har Mulighed for, indenfor en kunstnerisk forsvarlig Ramme, at glæde Publikum.

Tænk blot paa Poul Reumert, én af Skandinaviens, ja, én af Tidens største sceniske Kunstnere, som netop Fredy i Operetten: i »Dollarprinsessen« og Eisenstein i »Flagermusen«, har skabt et Par festlige, uforglemmelige Skikkelser.

Tro nu blot ikke, at Operetten, selvom den vipper opad paa den kunstneriske Vægtskaal, tages mindre højtideligt end alt det andet, jeg havde nær sagt: tværtimod — den kræver fantastiske Forarbejder, her for Eksempel: Uger i Forvejen Drøftelse mellem Prins Sigvard og Instruktøren om Dekorationer, Kapelmester Holger Prehns langvarige og minutøse Repetitioner med Kor og Solister, Danseprøver under den skaanselsløst hidsende Holger Bjerre, lange trættende Sceneprover under den fordringsfulde uelskværdige Instruktør — og i sidste Døgn før Slaget skal staa, arbejdes der under enerverende Højtryk samtidig paa Scenen, i Orkestret, paa Malersal, Snedkersal, Skrædersal — alt er som en sydende Heksekedel, til Slut ryger Laaget af — og saa — flagrer det hele over Scenen som et Par Timers forhaabentlig indtagende lille Spøg, spundet ind i Toner, Rytmer og festlige Farver.

Jeg havde det Held i Wien at overvære Uropførelsen af »Bajadere«, der blev en usandsynlig Sukces, der fortsattes paa Alverdens Scener, allerede i 1922 kom den til Scala i København, og siden har »Bajadere« hvert Aar Verden over sunget og danset sig til Sejr — sidst havde jeg den Glæde at arbejde med de muntre Ord og sprudlende Toner — »Aah Bajadere«, »Den lille Bar«, »Naar paa Himlen smaa Stjerner —« paa Odense Teater i dette Foraar, hvor Operetten opførtes fyrretyve Dage i Træk for lige saa mange fulde Huse — jeg haaber, at det atter her i Aarhus maa lykkes os at indfange lidt af Operettens Fest, saa Aarhus Theaters Publikum sammen med os i nogle Øjeblikke kan glemme Mørke og Spærretid i Kålmán's befriende, livsglade Toner.

Arne Weel.

Forhold at iagttage for Publikum under Flyvervarsel

(Stigende og faldende Tone)

1. Der vil fra Teatrets Side overfor Publikum blive gjort opmærksom paa, naar der er Flyvervarsel.
2. Der vil blive henstillet til Publikum at søge Tilflugtsrum. Hvis der fra Teatrets Side gives Publikum P a a b u d om at søge Tilflugtsrum, skal dette s t r a k s efterkommes.
3. Kontrollørerne viser Publikum Vej til Tilflugtsrummene.
4. De af Publikum, som har Hverv indenfor Civilbestyttelsestjenesten, den off. Hjælpetjeneste, samt alle, som kan fremvise Hjemmel for at kunne færdes ude under Flyvervarsel, skal, hvis de har Mødepligt, forlade Teatret u m i d d e l b a r t efter Flyvervarslets Indtræden.
5. Efter 5 Minutters Ophold fortsættes Forestillingen.

I Tilfælde, hvor d e t l y k k e s at gennemføre Forestillingen indenfor den tilladte Spilletid, vil der ikke blive givet nogen Godtgørelse, hvis Tilskuerne enten lader være at give Møde eller forlader Teatret, før Forestillingen er forbi. Herfra undtages dog de, der paa Grund af Luftværnsteneste skal forlade Teatret. Det maa huskes, at Forestillingen i Tilfælde af Luftalarm kan udstrækkes til Kl. 23.

Hvis d e t i k k e l y k k e s at spille Forestillingen færdig, kan Publikum bytte de købte Billetter næste Dag eller til en anden af Direktionen fastsat Dag. Herom gives Meddelelse til Publikum ved Luftalarmens Afblysning. Billetterne maa derfor opbevares.

Hvis Luftalarmen indtræder paa et Tidspunkt, forinden Forestillingen normalt skulde være paabegyndt, vil Tæppets Opgang — dog under Hensyn til, at Forestillingen skal være forbi Kl. 23 — blive udskudt med indtil 1/2 Time efter Afblysningen.

Redaktion: Arne Weel